

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน การศึกษาของลูกนี้เป็นแหล่งแห่งรายได้ ด้วยการศึกษานี้ลูกเตรียมรายได้เป็นเวลาถึง 21 ชาตเกิด
- คำถาม:** เป็นรายได้หรือการสูญเสียที่ไปสู่ดินแดนแห่งการหลุดพ้น?
- คำตอบ:** สำหรับผู้เลื่อมใสศรัทธานั้นเป็นรายได้ เพราะเป็นเวลาครึ่งวงจรที่พวกเขาได้ร้องขอความสงบ แม้แต่หลังจากทำความเพียรพยายามมาอย่างมาก พวกเขาก็กังเอยังไม่พบความสงบ เวลานี้พวกเขาได้รับความสงบจากพ่อ นั่นคือพวกเขาต้องไปยังดินแดนแห่งการหลุดพ้น ดังนั้นนั่นคือผลของความเพียรพยายามของครึ่งวงจรของพวกเรา เหตุนี้เองจึงกล่าวกันว่าเป็นรายได้ไม่ใช่การสูญเสีย ลูกๆ กำลังทำความเพียรพยายามเพื่อไปสู่ดินแดนแห่งการหลุดพ้น เวลานี้ลูกมีประวัติศาสตร์และภูมิศาสตร์ของทั้งโลกรายร่ายอยู่ในสติปัญญาของลูก

โอมชานติ พ่อทางจิตได้อธิบายแก่ลูกๆ ที่สุดแสนหวานว่า เป็นจิตวิญญาณที่เข้าใจทุกสิ่ง เวลานี้พ่อกำลังพาลูกๆ ไปสู่โลกทางจิต นั่นเรียกว่าโลกทางจิตของเหล่าเทพและโลกนี้เรียกว่าโลกวัตถุซึ่งเป็นโลกของมนุษย์ ลูกๆ เข้าใจว่าเคยมีโลกของเทพ เป็นโลกที่บริสุทธิ์ของมนุษย์ที่สูงส่ง เวลานี้มนุษย์ไม่บริสุทธิ์ และเหตุนี้เองพวกเขาจึงยกย่องและกราบไหว้บูชาเทพเหล่านั้น ลูกมีสำนึกรู้ว่าในต้นไม้มันที่จริงแล้วในตอนแรกมีเพียงศาสนาเดียว ลูกต้องอธิบายภาพลักษณ์ของต้นไม้ด้วยเช่นกัน เมื่อลูกอธิบายภาพลักษณ์ที่หลากหลาย เมล็ดของต้นไม้ก็อยู่เบื้องบน พ่อคือเมล็ดของต้นไม้ เมล็ดเป็นเช่นไร ผลก็เป็นเช่นนั้น นั่นคือต้นไม้ที่ปรากฏออกมาจากเมล็ด นี่คือการมหัศจรรย์เช่นกัน สิ่งที่แสนเล็กน้อยเช่นนี้ได้ให้ผลมากมาย! รูปของมันก็เปลี่ยนไปเรื่อยๆ อย่างมาก ไม่มีใครรู้จักต้นไม้โลกมนุษย์นี้ สิ่งนี้เรียกว่าต้นกัลปะ สิ่งนี้ได้มีการกล่าวไว้ในกิตะเท่านั้น ทุกคนรู้ว่ากิตะคือคัมภีร์ศาสนาอันดับหนึ่ง คัมภีร์ก็ตามลำดับกันไปด้วยเช่นกันเช่นเดียวกับที่ศาสนามีการสร้างขึ้นตามลำดับกัน เพียงลูกๆ เท่านั้นที่เข้าใจสิ่งนี้ ไม่มีใครอื่นมีความรู้สิ่งนี้ อยู่ในสติปัญญาของลูกว่าศาสนาใดเป็นอันดับแรกในต้นไม้ และจากนั้นศาสนาอื่นๆ เติบโตอย่างไร สิ่งนี้เรียกว่าการเล่นที่หลากหลาย ทั้งต้นไม้ที่อยู่ในสติปัญญาของลูกๆ สิ่งหลักคือต้นไม้เติบโตอย่างไร ลำต้นของเหล่าเทพไม่ได้มีอยู่ในเวลานี้ กิ่งก้านสาขาทั้งหมดก็ยังงดยืนอยู่ที่นั่น แต่รากฐานของศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไปไม่ได้คงอยู่ มีการจดจำกันว่าศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไปได้มีการก่อตั้งขึ้น และศาสนาอื่นๆ ทั้งหมดก็ถูกทำลาย เวลานี้ลูกรู้ว่าต้นไม้เทพจะเล็กมาก ในเวลานั้นไม่มีศาสนาอื่นใดที่จะมีอยู่ ต้นไม้นั้นเล็กในตอนแรกแล้วก็เติบโตขึ้นเรื่อยๆ ต้นไม้ค่อยๆ เติบโตทีละน้อยและเวลานี้มีขนาดใหญ่โตมาก ช่วงชีวิตของต้นไม้จบสิ้นลงแล้วในเวลานี้ ต้นไม้เป็นตัวอย่างที่ดีมากที่จะอธิบายสิ่งนี้ นี่คือการรู้ของกิตะด้วยเช่นกัน พ่อหนึ่งทีนี้และพูดกับลูกเป็นการส่วนตัวที่จะทำให้ลูกกลายเป็นราชาเหนือราชา และต่อมาในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธาคัมภีร์กิตะ ฯลฯ ก็จะมีการเขียนขึ้นอีกครั้ง ละครันนี้ถูกกำหนดไว้แล้วเป็นนิรันดร์ สิ่งเดียวกันจะเกิดขึ้นอีกครั้ง และแล้วไม่ว่าศาสนาใดที่มีการก่อตั้งขึ้นมา ศาสนานั้นก็จะมีคัมภีร์ของตนเอง ศาสนาซิกข์จะมีคัมภีร์ของตนเอง และชาวคริสเตียนและชาวพุทธจะมีคัมภีร์ของพวกเขาเอง ประวัติศาสตร์และภูมิศาสตร์ของทั้งโลกกำลังรายร่ายอยู่ในสติปัญญาของลูกในเวลานี้ สติปัญญากำลังรายร่ายในการรายร่ายของความรู้ ลูกรู้จักทั้งต้นไม้และศาสนาต่างๆ เกิดมาอย่างไรและต้นไม้เติบโตอย่างไร และศาสนาเดียวของเรานั้นได้มีการก่อตั้งขึ้นมาอย่างไร และทุกสิ่งถูกทำลายอย่างไร พวกเขาร้องเพลง: เมื่อพระอาทิตย์แห่งความรู้ขึ้น... เวลานี้มีความมืดสนิทย่างแท้จริง ในเวลานี้มีมนุษย์อยู่มากมายแต่ไม่ใช่พวกเขาทั้งหมดจะมีชีวิตอยู่ที่นั่นในเวลานั้น พวกเขาไม่ได้อยู่ในอาณาจักรของลักษมีและนารายณ์ ศาสนาเดียวนั้นต้องมีการก่อตั้งขึ้นมาอีกครั้งหนึ่ง เพียงพ่อเท่านั้นที่มาและพูดความรู้นี้ ลูกๆ มาและศึกษาความรู้อย่างมากเพื่อหารายได้ พ่อมาที่นี้ฐานะเป็นครูและดังนั้นจึงมีการเตรียมรายได้ของลูกเป็นครึ่งวงจรและลูกกลายเป็นผู้ที่มั่งคั่งอย่างมาก ลูกรู้ว่าเวลานี้ลูกกำลังศึกษาเล่าเรียน นี่คือการศึกษานี้ของเพชรพลอยแห่งความรู้ที่ไม่สูญสลาย ความเลื่อมใสศรัทธาจะไม่กล่าวว่า เป็นของเพชรพลอยแห่งความรู้ที่ไม่สูญสลาย ด้วยสิ่งใดก็ตามที่พวกเขาศึกษาในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา จะมีแต่การสูญเสียเท่านั้น สิ่งเหล่านั้นไม่ได้กลายเป็นเพชรพลอย มีเพียงพ่อผู้เดียวเท่านั้นที่เรียกว่าเป็นมหาสมุทรของเพชรพลอยแห่งความรู้ สิ่งอื่นคือความเลื่อมใสศรัทธา ไม่มีเป้าหมายและวัตถุประสงค์ใดๆ ที่นั่น ไม่มีรายได้ใดๆ ที่นั่น พวกเขาศึกษาที่โรงเรียนเพื่อหารายได้ แล้วพวกเขาก็ไปหาครูเพื่อแสดงความเลื่อมใสศรัทธา บางคนก็มีครูในวัยเยาว์และคนอื่นก็มีครูในวัยชรา บางคนก็มีการสละละทิ้งในวัยเยาว์ ผู้คนมากมายไปที่กุมภเมลา ไม่มีสิ่งเหล่านั้นจะอยู่ในยุคทอง เวลานี้ลูกมีสิ่งเหล่านั้นทั้งหมดในสำนึกของลูกแล้ว เวลานี้ลูกรู้จักผู้สร้างและตอนเริ่มต้นกลางและตอนจบของสิ่งสร้าง พวกเขาได้ยึดระยะเวลาของวงจรออกไป พวกเขาได้กล่าวว่า

พระเจ้าอยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน พวกเขาไม่มีความรู้ใดๆเลย พ่อมาและปลุกลูกให้ตื่นจากการหลับใหลของความไม่รู้ เวลาที่ลูกกำลังดูดซับความรู้อย่างต่อเนื่อง แบตเตอรี่ของลูกได้รับการชาร์จอย่างต่อเนื่อง ด้วยความรู้ก็จะมีรายได้และด้วยความเลื่อมใสศรัทธาก็จะมีการสูญเสีย เมื่อเวลาของการสูญเสียจบสิ้นลง พ่อก็มาเพื่อจะเฉลยให้ลูกหารายได้ การเข้าไปสู่การหลุดพ้นก็เป็นรายได้เช่นกัน ทุกคนเฝ้าแต่ร้องขอความสงบ ในขณะที่พูดว่า “โอ ผู้ประทานความสงบ” สถิติปัญญาของพวกเขาก็ตรงไปหาพ่อ พวกเขาพูดว่า ควรมีความสงบในโลก แต่ไม่มีใครรู้ว่าสิ่งนั้นจะเกิดขึ้นได้อย่างไร ดินแดนแห่งความสงบนั้นแยกจากดินแดนแห่งความสุข พวกเขาไม่รู้แม้กระทั่งสิ่งนั้น แม้แต่ผู้ที่เปี่ยมล้นก็ยังไม่รู้สิ่งใด เวลาที่ลูกมีความรู้ทั้งหมด ลูกรู้ว่าลูกมาเพื่อเล่นบทบาทการแสดงของลูกในสนามของการกระทำนี้ ลูกมาจากที่ไหน? จากพรหมโลก ลูกได้มาจากโลกที่ไม่มีตัวตนสู่โลกที่มีตัวตนนี้เพื่อเล่นบทบาทของลูก พวกเราดวงวิญญาณคือผู้อาศัยอีกสถานที่หนึ่ง ร่างกายของวัตถุธาตุทั้งห้าก็คงอยู่ที่นั่น เมื่อเรามีร่างกายเท่านั้นที่เราจะสามารถพูดได้ เราคือนักแสดงที่มีชีวิต ลูกจะไม่พูดอีกต่อไปว่าลูกไม่รู้เกี่ยวกับตอนเริ่มต้นตอนกลางและตอนจบของละครนี้ ก่อนหน้านี้ลูกไม่รู้สิ่งนี้ ลูกไม่รู้จักพ่อ, บ้านและรูปของลูกอย่างถูกต้องแม่นยำ เวลาที่ลูกรู้ว่าดวงวิญญาณเฝ้าแต่เล่นบทบาทของเขาต่อไปอย่างไร ลูกได้จดจำสิ่งนี้ ก่อนหน้านี้ลูกไม่ได้จดจำสิ่งนี้ ลูกรู้ว่าเพียงพ่อที่แท้จริงเท่านั้นที่บอกสัจจะแก่ลูกที่จะทำให้ลูกกลายเป็นนายของดินแดนแห่งสัจจะ พวกเขาได้เขียนเกี่ยวกับสัจจะไว้ในคัมภีร์สุมณี (เพลงสวดแห่งความสงบ) ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของคัมภีร์กรันท์ของชาวซิกข์ ดินแดนแห่งสัจจะก็เรียกว่าสัจจะ เทพทั้งหมดคือผู้ที่พูดสัจจะ เป็นพ่อผู้ที่สอนสัจจะแก่ลูก ดูซิว่าท่านได้รับการยกย่องมากมายเพียงใด! ค่ายกย่องของท่านที่ได้รับการจดจำนั้นก็เปี่ยมประโยชน์แก่ลูก ผู้คนยกย่องซึ่งพบบาท่านผู้เดียวเท่านั้นที่รู้ถึงตอนเริ่ม, ตอนกลางและตอนจบของต้นไม้ม พ่อบอกสัจจะแก่ลูกและดังนั้นลูกจึงกลายเป็นผู้มีสัจจะ ดินแดนแห่งสัจจะได้มีการสร้างขึ้นเช่นกัน บาร์ตเคยเป็นดินแดนแห่งสัจจะ นี่คือนิคมที่จารึกแสวงบุญอันดับหนึ่งที่สูงที่สุดเหนือสิ่งใด เพราะพ่อผู้ให้การหลุดพ้นจากบาปแก่ทุกคนมาในบาร์ตเท่านั้น ศาสนาเดียวได้มีการก่อตั้งขึ้นและทุกสิ่งอื่นก็ถูกทำลาย พ่อได้อธิบายแก่ลูกแล้วว่าไม่มีสิ่งใดเลยในอาณาเขตที่ละเอียดอ่อน สิ่งเหล่านั้นเป็นเพียงนิมิตที่ผู้คนได้รับ พวกเขามีนิมิตในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธาด้วยเช่นกัน หากไม่มีนิมิต, วัดเหล่านั้น ฯลฯ จะถูกสร้างขึ้นได้อย่างไร? เหตุใดการกราบไหว้บูชาจึงเกิดขึ้น? พวกเขามีนิมิตและรู้สึกละอายใจว่าสิ่งเหล่านั้นอยู่ในรูปที่มีชีวิต พ่ออธิบายว่า: วัดทั้งหมด ฯลฯ ได้ถูกสร้างขึ้นในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา ทุกสิ่งที่ลูกได้เห็นและได้ยินจะช้ารอย วงจรจะหมุนไปเรื่อยๆ การละเล่นของความรู้และความเลื่อมใสศรัทธาได้ถูกสร้างขึ้น มีคำกล่าวอยู่เสมอว่า ความรู้, ความเลื่อมใสศรัทธาและการวางเฉย อย่างไรก็ตามพวกเขาไม่รู้อะไรในรายละเอียดเลย พ่อหนึ่งท่านและอธิบายว่าความรู้คือกลางวันและความเลื่อมใสศรัทธาคือกลางคืน มีการวางเฉยในเวลากลางวันแล้วก็กลายเป็นกลางวัน มีความทุกข์ในความเลื่อมใสศรัทธาและเหตุนี้เองจึงมีการวางเฉยในสิ่งนั้น ลูกไม่สามารถพูดว่ามีการวางเฉยในความทุกข์ การสละละทิ้งได้มีการนำมาใช้เนื่องจากความทุกข์ พวกเขาเชื่อว่ามีความสุขในความบริสุทธิ์ เหตุนี้เองพวกเขาจึงได้ทิ้งภรรยาของเขาและจากเธอไป ทุกวันนี้พวกเขากลายเป็นผู้ที่มั่งคั่ง เพราะใครก็ตามไม่สามารถได้รับความสุขโดยที่ไม่มีทรัพย์สินสมบัติ มายาจุใจพวกเขาและนำพวกเขากลับจากป่าเข้ามาสู่เมือง วิเวกอนันดาและรามากฤษณะเคยเป็นชั้นยาสซีที่ยิ่งใหญ่ผู้ที่เคยมีชีวิตอยู่ในอดีต รามากฤษณะมีพลังของการสละละทิ้ง แต่เป็นวิเวกอนันดาที่ได้อธิบายและฝึกฝนทุกสิ่งเกี่ยวกับความเลื่อมใสศรัทธา พวกเขาทั้งสองมีหนังสือทางศาสนา เมื่อใครบางคนเขียนหนังสือเขาก็ยังอยู่ในสมาธิอย่างแน่วแน่ เมื่อรามากฤษณะเขียนประวัติชีวิตของเขาเอง เขาก็ได้บอกให้สาวกของเขาทำอย่างนั้นๆ เขาเป็นชั้นยาสซีที่เข้มงวดมากผู้ที่มีชื่อเสียงมาก พ่อไม่ได้พูดว่าลูกต้องเรียกภรรยาของลูกว่าแม่ พ่อพูดว่า พิจารณาว่าเธอเป็นดวงวิญญาณด้วยเช่นกัน ดวงวิญญาณทั้งหมดคือพี่น้องเพศชาย เรื่องราวของชั้นยาสซีนั่นแยกออกไป เขา (รามากฤษณะ) พิจารณาว่าภรรยาของเขาเป็นแม่ของเขา เขายกย่องมารดาของเขา นี่คือนิคมแห่งความรู้ การวางเฉยคือสิ่งอื่น เนื่องจากการวางเฉย เขาจึงคิดว่าภรรยาของเขาเป็นแม่ของเขา ไม่สามารถจะมีสายตาที่เป็นอาชญากรเมื่อมีการใช้คำว่า“แม่” ด้วยความสัมพันธ์ของการเป็นพี่สาวหรือน้องสาว ก็สามารถมีสายตาที่เป็นอาชญากร จะไม่เคยมีความคิดที่เลวร้ายใดๆเกี่ยวกับผู้เป็นแม่ พ่อก็สามารถจะมีสายตาที่เป็นอาชญากรกับลูกสาวของเขา แต่จะไม่มีสายตาที่เป็นอาชญากรใดกับผู้เป็นแม่ ดังนั้นชั้นยาสซีจึงเริ่มที่จะพิจารณาว่าภรรยาของเขาเป็นแม่ของเขา ในการเชื่อมโยงกับเขา พวกเขาไม่ได้ถามว่า โลกจะดำเนินไปอย่างไร? สิ่งสร้างจะเกิดขึ้นได้อย่างไร? นั่นเป็นเพียงคนเดียวผู้ที่มีการวางเฉยและคิดว่าภรรยาของเขาเป็นแม่ ดูซิว่าเขาได้รับการยกย่องมากมายเพียงใด! ที่นี้สายตาของผู้คนมากมายได้ถูกดูดดึงไปแม้กระทั่งด้วยสำนักของความเป็นพี่น้องหญิงชาย เหตุนี้เองบาบาจึงพูดว่า ให้พิจารณาว่าตนเป็นพี่น้องเพศชาย นี่คือนิคมแห่งความรู้ นั่นคือเรื่องของเพียงคนเดียว ที่นี้มีพี่น้องหญิงชายมากมายผู้ที่เป็นลูกๆของประชาบิดาประมา พ่อหนึ่งท่านและอธิบายทุกสิ่งแก่ลูก ผู้นี้ก็ได้อธิบายคัมภีร์ ฯลฯ ด้วยเช่นกัน ศาสนาของหนทางสันโดษนั้นแตกต่างไป นั่นเป็นเพียงสำหรับผู้ชาย นั่นคือการวางเฉยที่มีขีดจำกัด ในขณะที่ลูกมีการวางเฉยในทั้งโลกที่ไม่มีขีดจำกัด พ่อมาในยุคบรรจบพบกันเท่านั้นและอธิบายสิ่งที่ไม่มีขีดจำกัดแก่ลูก เวลาที่ลูกต้องมีการวางเฉยต่อโลกเท่านั้น นี่คือนิคม

สกปรกและไม่บริสุทธิ์อย่างมาก ร่างกายที่ไม่สามารถบริสุทธิ์ได้ เพียงในยศทองเท่านั้นที่ดวงวิญญาณจะได้รับร่างใหม่ แม้ว่าดวงวิญญาณจะกลับมามีชีวิตที่นี้ ร่างของเขาก็ยังคงอยู่อย่างไม่บริสุทธิ์จนกว่าเขาจะไปถึงสภาพที่อยู่เหนือปวงกรรม เมื่ออัลลอยด์ปะปนในทองคำ เครื่องประดับที่ทำมาจากสิ่งนั้นก็มีการปะปนด้วยอัลลอยด์เช่นกัน เมื่ออัลลอยด์ถูกขจัดออกไป, เครื่องประดับก็จะเป็นทองแท้ด้วยเช่นกัน ทั้งดวงวิญญาณและร่างกายของลักษมีและนารายณ์นั้นสโตประธาน ลูกดวงวิญญาณและร่างกายของลูกนั้นโตโมประธานและนาคเกลียด ดวงวิญญาณกลับมาเกลียดด้วยการนั่งบนกองไฟของต้นหาราคะ พ่อพูดว่า พ่อมาและทำให้ลูกสวยงามจากนาคเกลียด สิ่งเหล่านี้คือประเด็นของความรู้ ไม่มีเรื่องของน้ำ ฯลฯ ทุกคนกลับมาไม่บริสุทธิ์ด้วยการนั่งบนกองไฟของต้นหาราคะ ดังนั้นจึงได้มีการผูกมัดก็เพื่อให้ลูกทำสัญญาที่จะกลับมามีชีวิต พ่อพูดว่า พ่อกำลังพูดกับดวงวิญญาณ พ่อคือพ่อของดวงวิญญาณ ผู้เดียวที่ลูกได้จดจำอย่างต่อเนื่อง: บาบ่า ได้โปรดมาและพาพวกเราไปสู่ดินแดนแห่งความสุข! ขจัดความทุกข์ของเราด้วย! ในยุคเหล็กมีความทุกข์ที่ไม่มีขีดจำกัด พ่ออธิบายว่า: ลูกกลับมาเกลียดและโตโมประธานด้วยการนั่งบนกองไฟของต้นหาราคะ เวลานี้พ่อมาเพื่อพาคุณออกจากกองไฟของต้นหาราคะและทำให้ลูกนั่งบนกองไฟของความรู้ เวลาที่คุณต้องกลับมามีชีวิตและไปสวรรค์ ลูกต้องจดจำพ่อ พ่อจึงลูก เมื่อผู้เป็นคู่มาหาบาบ่า หนึ่งในคุณนั้นรู้สึกถึงแรงดึงดูดและอีกคู่หนึ่งนั้นไม่รู้สึก สามีกก็พูดขึ้นมาในทันทีว่า “ฉันจะกลับมามีชีวิตในชาติเกิดสุดท้ายนี้และจะไม่ปีนขึ้นไปบนกองไฟของต้นหาราคะ” นั่นไม่ได้หมายความว่าไม่มีศรัทธา หากเขามีศรัทธาเขาก็จะเขียนจดหมายถึงพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดและรักษาสายสัมพันธ์นั้นไว้ บาบ่าเคยได้ยินมาว่าพวกเขาอยู่อย่างบริสุทธิ์ แต่พวกเขายังคงมั่งมีอยู่ในธุรกิจของพวกเขาอย่างเต็มที่ พวกเขาไม่ได้มีการจดจำระลึกถึงพ่อ ลูกควรจะจดจำพ่อเช่นนั้นอย่างมาก สามีกและภรรยาที่มีความรักต่อกันและกันอย่างมาก ภรรยาจดจำสามีกของเธออย่างมาก! พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดควรจะได้รับ การจดจำมากที่สุด มีเพลงที่ร้องว่า: ไม่ว่าท่านจะรักฉันหรือปฏิเสธฉัน ฉันก็จะไม่มีวันปล่อยมือของท่าน สิ่งนี้ไม่ใช่ว่าลูกจะต้องมาและอยู่ที่นี้ นั่นจะเป็นการสละทิ้ง นั่นจะหมายความว่าลูกได้ออกจากบ้านและครอบครัวของลูกและมาอยู่ที่นี้ ลูกได้รับการบอกว่า ให้อยู่ที่บ้านกับครอบครัวของลูกและกลับมามีชีวิต เตาอบนี้จะต้องถูกสร้างขึ้นในตอนเริ่มต้นซึ่งหลายคนพร้อมที่จะไปและรับใช้ มีเรื่องราวที่ดีมากเกี่ยวกับพวกเขา ผู้ที่เป็นของพ่อและอยู่ในยุคยะ แต่ไม่ได้ทำงานรับใช้ทางจิตใดๆก็จะไปและกลายเป็นสาวใช้และคนรับใช้ พวกเขาจะได้รับมงกุฎในเวลาสุดท้ายตามลำดับกันไปตามความเพียรพยายามของเขา มีสกุลของพวกเขาด้วยเช่นกัน พวกเขาไม่สามารถกลายเป็นส่วนหนึ่งของปวงประชา ผู้ที่มาจากข้างนอกไม่สามารถกลายเป็นผู้ที่อยู่ข้างในได้ ผู้คนของลัทธิภิกษุวัลลาภจาร์ไม่เคยอนุญาตให้บุคคลภายนอกเข้ามาข้างใน เรื่องราวทั้งหมดเหล่านี้ต้องเป็นที่เข้าใจ ความรู้เป็นเพียงเรื่องของหนึ่งวินาทีเท่านั้น แล้วเหตุใดพ่อจึงถูกเรียกว่าเป็นมหาสมุทรแห่งความรู้? ท่านเฝ้าแต่อธิบายแก่ลูกและจะอธิบายแก่ลูกต่อไปเรื่อยๆจนถึงเวลาสุดท้าย เมื่ออาณาจักรถูกก่อตั้งขึ้นมา ลูกจะไปถึงสภาพของอยู่เหนือปวงกรรมของลูก แล้วความรู้ก็จะจบสิ้นลง นี่เป็นเพียงเรื่องของหนึ่งวินาที แต่ก็ยังจะต้องมีการอธิบาย ลูกได้รับมรดกที่มีขีดจำกัดจากพ่อที่มีขีดจำกัด ในขณะที่พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดทำให้ลูกกลายเป็นนายของโลก ลูกจะไปยังดินแดนแห่งความสุขและส่วนที่เหลือทั้งหมดจะไปยังดินแดนแห่งความสงบ ที่นั่นไม่มีสิ่งใดเลยนอกจากความสุข พ่อมาแล้วและเราได้รับประกันได้ว่าเราจะกลายเป็นนายของโลกใหม่ด้วยการศึกษาราชโยคะ อ๊ะชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสต์กับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. มีการวางแผนที่ไม่มีขีดจำกัดในโลกที่สกปรกและไม่บริสุทธิ์นี้ และทำความเพียรพยายามอย่างเต็มที่เพื่อทำให้ดวงวิญญาณบริสุทธิ์ ถูกดึงดูดมาหาพ่อเพียงผู้เดียวเท่านั้น
2. ชาร์จแบตเตอรี่ของลูกด้วยการดูดซับความรู้ ทำให้ตนเองมั่งคั่งด้วยเพชรพลอยแห่งความรู้ ตอนนี้เป็นเวลาที่จะหารายได้ ดังนั้นปกป้องตนเองจากการสูญเสีย

พร: ขอให้ลูกได้มาซึ่งการบรรลุผลสองเท่าด้วยการมีสองความสัมพันธ์กับพ่อและผู้ประทานพร และกลายเป็นดวงวิญญาณที่มีพลังอย่างสม่ำเสมอ
พลังทั้งหมดเป็นมรดกจากพ่อและพรจากผู้ประทานพร พ่อและผู้ประทานพร: ด้วยความสัมพันธ์ทั้งสองนี้ ลูกทุกคนจึงมีการได้มาซึ่งการบรรลุผลที่สูงส่งตั้งแต่เกิด จากการเกิดของลูกพ่อทำให้ลูกเป็นลูกของพ่อและเป็นนายของพลังทั้งหมด นอกจากนั้นในช่วงเวลาที่ลูกเกิด ในฐานะผู้ประทานพร ท่านทำให้ลูกเป็นนาย

ผู้ทรงพลังอำนาจและให้พรแก่ลูก“ ขอให้ลูกมีพลังทั้งหมด” โดยการได้รับสองสิทธิ์นี้จากผู้เดียว ลูกจึงมีพลังอย่างสม่ำเสมอ

คติพจน์:

การกลับมาละวางจากร่างกายของลูก และพร้อมกับสิ่งนั้น การกลับมาละวางจากธรรมชาติเก่าและชั้นสการ์เก่าของลูกคือการปราศจากร่าง

***** โอม ชานติ *****